

Euroopan yhteiskuntaekologit kokoontuivat Kreikassa

Euroopan yhteiskuntaekologit kokoontuivat Kreetan saarella Myrtoksen kaupungissa 21.24. maaliskuuta. Kyseessä oli Transnational Institute for Social Ecology-nimisen uuden verkoston ensimmäinen kokoontuminen. Verkosto koostuu eurooppalaisesta hallituksesta sekä kansainvälisestä neuvontakomissiosta.

Kokoontumisen teemana oli urbanisaatio sekä kaupunkien tulevaisuus.

Kuullut esitelmät antoivat esimerkkejä kunnallistason ponnisteluista ja käynnissä olevista projekteista mm. Ateenasta, Stuttgartista, Göteborgista sekä maanjäristyksen tuhoamasta L'Aquilan kaupungista Italiassa. Mukana oli myös esitelmä suoran demokratian kehityksestä Vermontin kaupungissa Yhdysvalloissa.

Osallistujia oli Kreikasta, Italiasta, Ranskasta, Saksasta, Ruotsista, Suomesta (yksi Kommunalistien liiton jäsen),

Kanadasta ja Yhdysvalloista. TRISE-verkostolla on toimisto Ateenassa, sekä kotisivut osoitteessa trise.org. Toiminnan tarkoituksena on pohtia eurooppalaisten yhdyskuntien kehitystä tulevaisuudessa. Seuraava kokoontuminen järjestetään huhtikuun lopulla 2014.

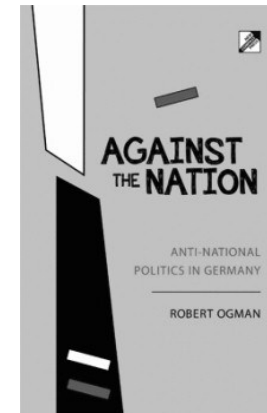
>>> <<<<

Uusia kirjoja New Compassista

Tilata osoitteessa <http://new-compass.net/>

Against the Nation

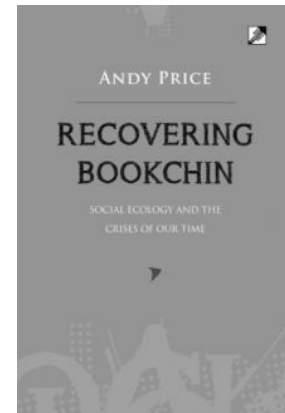
Robert Ogman

Berliinin muurin murtuminen 1989 synnytti uuden antinationalistisen liikkeen Saksassa. Kirjassaan Robert Ogman kertoo tämän poliittisen suuntauksen taustoista ja kehityksestä, ja polttaavasta tarpeesta rakentaa yhteiskunta muiden kuin nationalistien arvojen pohjalta.

Recovering Bookchin

Andy Price

Murray Bookchin oli yksi ensimmäisistä, jolla oli tarjota järkeviä ja perusteltuja ratkaisuja ihmiskunnan kohtaamaan ekologiseen kriisiin. Hänen elämänsä viimeiset vuodet kuuluivat kuitenkin jatkuviin väittelyiden parissa. Tämä kirja tarjoaa tuoreen näkökulman näihin 1980 ja 1990 lukujen debatteihin sekä pohtii miten yhteiskuntaekologian teemat ovat olennaisia vielä tänäkin päivänä.

Kommunalistien liitto

on ruohonjuuripoliittinen järjestö, jonka tarkoituksena on levittää suoran demokratian ajatuksia ja kehittää näitä edelleen. Päämääränä on kommunalistisen liikkeen luominen Suomessa. Tarkoituksensa toteuttamiseksi järjestö opiskelee yhteiskuntaekologian ja kommunalismien aatteita ja kouluttaa edelleen muita. Keskinäinen rohkaiseminen aktiiviseen kansalaisuuteen, vallan takaisinottaminen ja sosiaalisten hierarkioiden murtaminen ovat toiminnan kulmakiviä. Toimintansa tukemiseksi järjestö pyrkii ensisijaisesti muodostamaan eri kaupunkeihin paikallisia ryhmiä, jotka mahdollistavat paikallisen toiminnan ja tulevaisuudessa laajemman järjestäytymisen. Toimintaa on tällä hetkellä pääkaupunkiseudulla ja Oulussa.

Ota yhteyttä: kommunalismi@gmail.com

www.kommunalismi.net

VASTAVALTA

>>> KOMMUNALISTIEN LIITON UUTISKIRJE NRO 5, TOUKOKUU 2013 <<<

Kansankokouksia ja konfederaatioita

Kolme vuotta sitten Jyri Jaakkola ja Bety Cariño murhattiin Meksikossa Oaxacan osavaltiossa, aseellisen ryhmän hyökätessä humanitaarista apua toimittanutta saattuetta vastaan. Jyri oli ystävämme ja yhteistyökumppanimme. Hänen muistoaan kunnioittaaksemme, julkaisemme hänen alun perin yhteiskuntaekologiaa käsitelleeseen lehtiseen kirjoittamansa tekstin kommunalismien perusteista.

Yksilön vapauksia rajoittava ja keskitetyksi hallittu sosialismi, jossa valtio sanelee kaiken yhteiskunnallisen elämän suuntaviivat, esitetään usein ainoaksi vaihtoehdoksi nykyisen kaltaiselle edustuksellisen demokratian ja kapitalismin tai jonkinlaisen markkinatalouden yhdistelmälle. Valtiojohtoinen sosialismi on monien mielestä osoittautunut toimimattomaksi, joten muuta tehtävää kuin nykyisen yhteiskuntajärjestelmän hienosäätö ei ole nähtävissä olevan. Historiallisia esimerkkejä erilaisista tavoista ihmisten yhteiselämän ja päätöksenteon järjestämiseksi löytyy kuitenkin useita, ja teoreettisissa pohdintoissa näitä on kehitetty vielä pidemmälle kohti sitä, mikä olisi mahdollista saavuttaa. Yksi näistä teoreettisista näkemyksistä on kommunalismi, jossa erityisen mielenkiintoista sen ehdottamien poliittisten instituutioiden ja yhteiskunnallisen järjestyksen käytännönläheinen selkeys. Toisaalta juuri tämä piirre, samoin kuin pyrkimys luoda kaikkialla samankaltaisena toteutettava malli, voi muuttua haitalliseksi jäykkyydeksi, jos visiota ei olla valmiita muokkaamaan yhteiskunnallisen

muutostyön edetessä ja uusien kokemusten valossa.

Suora demokratia

Kommunalistien mukaan kaiken poliittisen vallan tulisi olla paikallisilla kansankokouksilla. Todellinen demokratia toteutuu vain, jos ihmiset kokoontuvat avoimiin kansankokouksiin, joissa he kohtaavat toisensa kasvokkain ja luovat yhdessä yhteiskunnallisia toimintatapoja. Jokaisella yhteisön jäsenellä tulisi olla tasavertainen oikeus esittää asioita asuinalueensa kansankokouksen päätettäväksi ja ilmaista mielipiteensä käsiteltävistä asioista. Yksikään toimi ei ole demokraattisesti oikeutettu, jos se ei ole suoraan ihmisten itsensä – ei minkäänlaisten edustajien – ehdottama, keskustelema ja päättämä. Näiden toimien hallinnointi voidaan kuitenkin jättää valiokunnille tai muunlaisille työryhmille, jotka toteuttavat kansankokousten toimeksiannot läheisen julkisen tarkailun alla. Valiokuntien ja työryhmien jäsenyyttä, samoin kuin muita työ- ja vas-

tuutehtäviä, voitaisiin kierrättää säännöllisesti, jottei valta pääsisi huomaamatta keskittymään harvoille "asiantuntijuuden" tai tiedon hallinnan varjolla. Kaikkien yhteisön jäsenten ei tietystikään tarvitsisi osallistua kaikkien asioiden käsittelyyn, mutta kaikilla on halutessaan oltava tasavertainen mahdollisuus osallistua itselleen tärkeiden asioiden käsittelyyn.

Kaupunkien hajauttaminen

Se, toteutuvatko kommunalistiset kansalaisdemokratian ihanteet ja voidaanko kuntia ja kaupunkeja hallita niiden kaikkien asukkaiden toimesta kansankokouksissa, riippuu pitkälti kuntien ja kaupunkien koosta. Nykyiset suurkaupungit pitäisikin loppujen lopuksi hajauttaa pienemmiksi kunniksi ja paikallisyhteisöiksi, mihin on myös vankkoja ekologisia perusteluja. Tämä kaupunkien fyysinen hajauttaminen tulee tietysti kestävämpään pitkään, mutta ne voitaisiin kuitenkin hajauttaa institutionaalisesti ennen sitä. Kansankokoukset voivat aluksi toimia verkostoina kortteli-, naapurusto- tai kaupunkitasolla.

Talouden kunnallistaminen

Yksityisomistukseen perustuvassa markkinataloudessa tai kapitalismissa kansankokousten (samoin kuin muiden poliittisten instituutioiden) mahdollisuudet

toteuttaa haluamiaan toimenpiteitä ovat väistämättä rajattuja. Useimpien hankkeiden toteuttamiseen tarvitaan rahaa, jota kunnan on hankittava itselleen joko verotamalla tai muilla keinoin. Näin poliitikasta tulee veroprosenttien ja tulojen ja menojen laskemista, ja kuntalaisten yhteisten asioiden hallinnointi muistuttaa tavallisen kaupallisen liikeyrityksen toimintaa. Jos yhteisön alueella olevien voimavarojen käyttöä ohjaa ensisijaisesti yritysten tai ihmisten oman edun tavoittelu ja kaikkien keskinäinen kilpailu, saattavat yhteisesti tärkeiksi koetut asiat jäädä toteuttamatta, vaikka alueella periaatteessa olisikin tarpeeksi voimavaroja niiden toteuttamiseen. Kommunistit ehdottavatkin, että talous kunnallistettaisiin ja kaikki yksityisessä omistuksessa olevat maat sekä tehtaat ynnä muut tuotantolaitokset siirtyisivät kuntalaisten yhteisomistukseen. Päätökset taloudellisen toiminnan linjauksista tehtäisiin kaikkien kuntalaisten kesken kansankokouksissa. Tämä merkitsisi talouden tuomista poliittisen päätöksenteon piiriin kokonaisuudessaan, eivätkä yksittäiset

tehtaat tai maatilat olisi enää keskenään kilpailevia yksiköitä. Kansankokouksissa ihmiset eivät olisi vain oman ammattikuntansa edustajia, joilla on keskenään ristiriitaisia etuja, vaan toimisivat koko yhteisön hyväksi. Näin luotaisiin pohja puhtaasti eettiseen harkintaan perustavalle taloudelle, jossa jokainen antaisi kykijensä mukaan ja ottaisi tarpeidensa mukaan.

Konfederalismi

Kaikkea taloudellista toimintaa ja yhteistä päätöksentekoa ei kuitenkaan ole tarpeen – tai mahdollista – rajoittaa sellaisille alueille, joiden asukkaat pystyvät kokoontumaan yhteisiin kansankokouksiin. Demokratistiseksi ja vapaudenhenkiseksi kuntien liittoutumisen muodoksi kommunistit esittävät konfederalitiota. Se on hallinnollisten neuvostojen verkosto, joiden jäsenet valitaan kasvotusten kansankokouksissa. Edustajat voidaan kutsua takaisin ja vaihtaa milloin tahansa, ja he ovat vastuussa heidät valinneille kokouksille. Kansankokoukset myös määrittävät tarkkaan edusta-

jiensa toimivallan ja ohjeistavat heidän toimintansa. Edustajat ovat siis ennemminkin kansankokousten sanansaattajia kuin edustajia, jotka tekevät päätöksiä edustamiensa yhteisöjen puolesta. Päätäväältä ja toimintalinjausten teko pysyy yksinomaan kansankokousten oikeutena. Vain asioiden hallinnointi ja koordinointi ovat konfederalististen neuvostojen vastuulla. Mikäli konfederalitiota jäsenenä olevat yhteisöt eivät pääse suoraan yhteisymmärryksen edustajiensa välityksellä, voidaan konfederalitiota alueella järjestää kansanäänestys, joka määrittää kuntien yhteisen toimintalinjauksen. Konfederalitiota luotaessa voitaisiin sen jäsenten kesken tehdä sopimus, joka toimisi ikään kuin konfederalitiota peruslakina ja joka määritteli jokaisen jäsenyhteisön oikeudet ja esimerkiksi sen, kuinka konfederalitiosta erot ja millaisista asioista voidaan päättää koko konfederalitiota laajuisissa kansanäänestyksissä. Tällainen sopimus toisaalta turvaisi yhteisöjen ja niissä asuvien yksilöiden oikeudet enemmistön mielivaltaa vastaan ja toisaalta mahdollistaisi toimenpiteisiin

ryhtymisen, jos esimerkiksi yksi yhteisö levittäisi saasteita toisten alueelle. Samalla konfederalismi ehkäisisi paikallisyhteisöjen vajoamista sulkeutuneeseen nurkkakuntaisuuteen. Myös taloudellinen yhteistyö tulisi laajentaa koko konfederalitiota alueelle. Ihanteellisesti yhteisöt yhdistäisivät voimavaransa paikallisissa konfederalistisissa verkostoissa, jotka liittyisivät vielä laajempiin – lopulta jopa maailmanlaajuisiin – verkostoihin, joissa tuotanto ja tavaroiden jako suunniteltaisiin kunkin yhteisön tarpeiden ja tuotantomahdollisuuksien mukaan.

Kansankokoukset muutosvoimana

Keskeisimpiä keinoja kommunalismiin pyrkimisessä ovat paikallisten kansankokousten perustaminen, näiden vallan vahvistaminen ja virallistaminen sekä olemassa olevien kunnallisten elinten radikaali demokratisointi. Paikallisten kansankokousten tulisi myös luoda konfederalistisia

verkostoja muiden yhteisöjen kanssa, jolloin liike laajenisi kansalliseksi ja jopa kansainväliseksi. Näin suorasti demokraattiset poliittiset instituutiot olisivat olemassa jo ennen vanhan yhteiskuntajärjestelmän hylkäämistä, eikä uusi suistuminen harvoinvaltaan olisi todennäköistä vallankumoksen jälkeen. Lisäksi kansankokousten toiminta voisi saada aikaan paljon kaivattuja parannuksia ihmisten elinpiirissä jo silloin, kun poliittinen valta on vielä virallisesti valtiolla ja valtion alaisilla kunnallisilla päätöksentekoelementeillä. Kommunistien mukaan kansankokoukset ajautuisivat todennäköisesti vastakkainasetteluun valtion instituutioiden ja kapitalistisen talouden kanssa, sillä valta ei voi olla samanaikaisesti sekä valtiolla ja taloutta hallitsevilla suuryrityksillä että kansalla suorasti demokraattisissa instituutioissa. Näin syntyi vallankumouksellinen jännite, jonka seurauksena kansankokoukset ottaisivat kaiken poliittisen päätävävallan itselleen ja konfederalitiolle. Kansankokousten perustamisen lisäksi kommunistit suosivat osuuskuntia ja muita yhteistoimin-

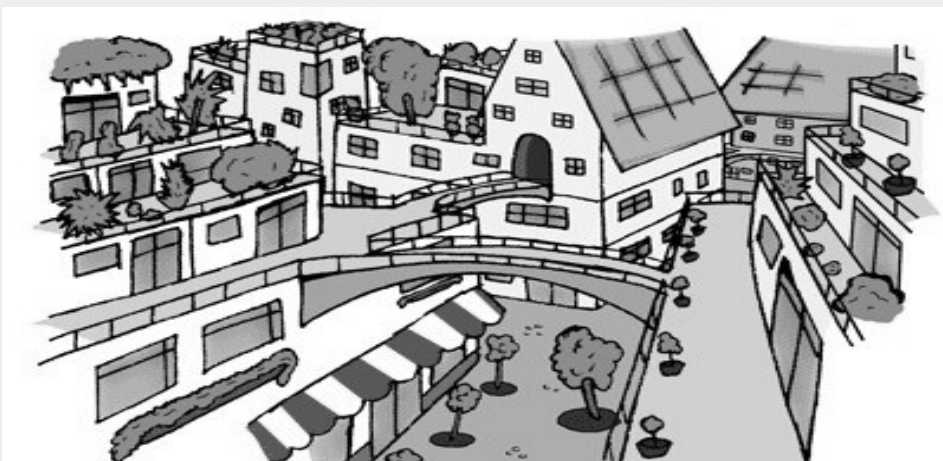
taa opettavia vaihtoehtotalouden muotoja. Näihin pitäisi kuitenkin suhtautua lähinnä koulutuksellina hankkeina, sillä kommunistien mielestä niiden hengissä säilyminen ja kasvaminen kapitalismia haastaviksi voimiksi on sangen epätodennäköistä. Enemminkin vaihtoehtotalouden saarekkeet joutuvat hengissä säilyäkseen omaksumaan yhä enemmän tavallisten yritysten toimintatapoja ja mukautumaan vallitsevaan talousjärjestelmään sen ehdoilla. Todellinen kamppailu käydään poliittisesta vallasta, jonka avulla myös taloudellinen toiminta on otettava kansankokousten suoraan hallintaan.

Teksti: Jyri Jaakkola

Allekirjoita amnestyn vetoamus, jossa Vaaditaan Meksikon sisäministeriltä Jyri Jaakkolan ja Betty Cariñon murhaajien tuomista oikeuden eteen.

<http://www.amnesty.fi/vetoamukset/jyri-jaakkolan-ja-bety-carinon-murhaajat-tuotava-oikeuteen>

Ohjelma toisenlaisen Oulun luomiseksi

Viime kunnallisvaaleissa Oulussa ehdolla olleen Kommunistien liiton jäsen Svante Malmströmin vaali-ohjelman tiivis yhteenvedo voisi toimia esimerkkinä kuinka esittää konkreettisia suoria muutosvaatimuksia pohjautuen yhteiskuntaekologiseen analyysiin, ja kuinka yhdistää nämä vaatimukset laajemman ta-son päämääriin yhteiskuntarakenteen muuttamiseksi pidemmällä aikavälillä.

Suora ja osallistuva demokratia

Valta Oulussa ei ole kuntalaisilla. Asioista päättää pieni voimakastahtoisten poliitikkojen, virkamiesten ja lyhytnäköisiä voittoja tavoittelevien liikemiesten hyvä veli-verkosto. Lisäksi kunnallista itsehallintoa rajoitetaan ja sidotaan valtiollisiin ja ylikansallisiin säädöksiin ja määräyksiin. Tällaisessa elitistisessä poliittisessä järjestelmässä ei ole

mahdollista kohdata nykypäivän sosiaalisia, taloudellisia ja ekologisia kriisejä perusteilisella tavalla. Demokratia on rakennettava uudelleen, ja kansalaisten on voitava suoraan osallistua yhdyskuntasuunnitteluun ja päätöksentekoon.

Minä kamppailen ja vaadin, että:

- Investoidaan asukastupien ja kaupunginosien muiden kokoontumistilojen kunnostamiseksi ja varustamiseksi tukemaan ruohonjuuritason poliittista kulttuuria.
- Kaupungin talousarviosta sekä rakennus- ja kehitys suunnitelmista päätetään kansankokouksissa: kaikille kuntalaisille avoimissa kaupunginosakokouksissa. Kansankokouksilla on oltava oma hallinto ja niiden tulee voida valita omia edustajia kaupunginvaltuustoon.
- Oulun kaupunki vaatii suurempaa osuutta valtion tuloista ja kieltäytyy noudattamasta kansainvälisiä sopimuksia, jotka rikkovat talouden demokraattisen kontrollin periaatteita ja kansalaisten hyvinvointia.

Tavoitteenani on elinvoimainen ja aktiivinen demokratia, jossa valta kulkee yhteiskunnassa alhaalta ylöspäin, ei ylhäältä alas. Nämä vaatimukset ovat ensimmäisen askel prosessissa, jossa Oulu yhdessä muiden kuntien kanssa vähitellen ottaa takaisin valtaa valtiolta ja markkinoilta.

Vihreä muutos

Ekologinen kriisi, joka näkyy ilmastonmuutoksena ja heikentyneinä ekosysteemeinä on tosiasia, joka on otettava vakavas-

ti. Tuleva pula öljystä ja halvasta energiasta asettaa kokonaan uusia vaatimuksia yhteiskunnan organisoimiselle. Ratkaisut löytyvät pääasiassa kuntatasolta, jossa on mahdollista siirtyä vihreään ja energiatehokkaaseen talouteen. Herkät luonnonalueet on suojeltava. Ydinvoiman käyttö on lopetettava ja energiankulutusta on vähennettävä rajusti. Maapallon resurssit eivät ole rajattomat ja illuusio, että jatkuva talouskasvu on tarpeen tai edes mahdollista, on rikottava.

Minä kamppailen ja vaadin, että:

- Oulun kaupunki tekee suunnitelman sähkönkulutuksen ja fossiilisten polttoaineiden käytön vähentämiseksi puoleen nykyisestä viiden vuoden kuluessa. Suunnitelman on oltava sitova ja sen tulee perustua osallistuviin prosesseihin kaupunginosissa.
- Selvitetään, millä tavalla Oulussa päästään vihreään kasvuttomaan talouteen.
- Joukkoliikennettä laajennetaan ja se tehdään maksuttomaksi verovaroin.
- Sanginjoki suojellaan ja suunnitelma rakentaa huvipuisto Hietasaareen hylätään.

Pitkän aikavälin tavoitteenani on yhteiskunta, joka elää sopusoinnussa luonnon kanssa eikä tee ihmisestä, eläimistä tai

luonnosta kohteita, joilla tehdään rahaa. Tämän saavuttamiseksi tulee meidän haastaa koko kapitalistinen järjestelmä, joka pakottaa meidät kilpailuun ja jatkuvaan kasvuun.

Vapaus ja tasa-arvo

Perusta nykypäivän ympäristö- ja demokraatiaongelmille on yhteiskunnassa vallitseva vapauden puute ja epätasa-arvo. Samalla kun Oulu on yksi maamme rikkaimmista kaupungeista, ovat erot rikkaiden ja köyhien välillä suuria. Erityisesti naisilla ja Euroopan ulkopuolelta tulleilla maahanmuuttajilla ovat tulot pienemmät kuin muilla. Homoseksuaalit, maahanmuuttajat ja vammaiset kohtaavat systemaattista syrjintää. Kilpailu ja markkinoiden vapautuminen on luonut kovan ja stressaavan yhteiskunnallisen ilmapiirin.

Minä kamppailen ja vaadin, että:

- Toteutetaan kuuden tunnin työpäivä ilman palkanalennusta, ja että työntekijät matalapalkka-ammateissa Oulun kaupungissa saavat huomattavan palkankorotuksen.
- Kaikki yksityistäminen ja kilpailuttaminen lopetetaan ja kaikki yksityistetyt ja kilpailun piiriin asetetut hyvinvointipalvelut ote-

taan takaisin kaupungin haltuun ja asetetaan kansalaisten valvontaan.

- Alueille perustetaan kansalaiskomissiot, jonne sekä julkinen ja yksityinen syrjintä voidaan raportoida.
- Vahvistetaan sitova suunnitelma Oulun tekemisestä esteettömäksi vammaisille.

Tavoitteenani on luokaton yhteiskunta ilman rasismia, seksismiä, homofobiaa tai muuta ihmisarvoa loukkaavaa kohtelua. Sen saavuttamiseksi tulee yhteiskuntakehityksen ottaa uusi solidaarinen suuntaus, joka antaa ihmisille aikaa ja mahdollisuuksia osallistua poliittiseen elämään. Syrjäytyneiden ja haavoittuvien ryhmien asemaa ja oikeuksia on vahvistettava. Normi valkoiseen ja varakkaaseen heteroseksuaaliseen mieheen perustuvasta yhteiskunnasta täytyy murtaa.

Mielestäni siirtyminen osallistuvaan demokratiaan, solidaarisuuteen ja ekologiisiin periaatteisiin on mahdollinen. Mutta sitä eivät voi luoda poliitikot ja byrokraatit, vaan se täytyy voittaa uudella kansanliikkeellä, joka taistelee muutoksen puolesta.

Ole hyvä ja äänestä minua. Mutta vielä tärkeämpää on, että sinä, minä ja muut osallistuvat myös vaalien jälkeen tuon uuden kansanliikkeen luomiseksi. Vain yhdessä olemme tarpeeksi vahvoja!